

Recenzja poprawionej rozprawy doktorskiej pt. "Czy treści wspólnotowe są priorytetowe w spostrzeganiu innych ludzi? Badania z użyciem paradygmatu spostrzegania twarzy w tłumie"
przedstawionej przez mgr Aleksandrę Tołopiło

Przedstawiona przez mgr Aleksandrę Tołopiło do ponownej recenzji poprawiona rozprawa doktorska zawiera szereg istotnych zmian i uzupełnień. Uzupełniono przegląd literatury o informacje na temat znaczenia wyrażanych emocji dla efektu twarzy w tłumie i czytelnie powiązano ten nowy podrozdział z celami badawczymi prezentowanych eksperymentów. W szczególności dotyczy to nowego badania, którego istotą była ocena walencji i ekspresji emocjonalnych na twarzach manipulowanych pod kątem postrzeganej sprawczości i wspólnotowości. Dodanie tego badania i analiza ich wyniku rzuca dodatkowe światło na uzyskane wcześniej efekty i ogólniejsze konkluzje.

Autorka zdecydowała o usunięciu z rozprawy badania, w którym algorytm AI generował ocenę różnic między prezentowanymi twarzami. Moim zdaniem okazało się to słusznym działaniem, ze względu na wątpliwości opisane w mojej pierwszej recenzji. Również reanaliza uzyskanych wyników z uwzględnieniem węższego okna czasowego, chociaż nie wpłynęła znacząco na uzyskane efekty, to przynajmniej ograniczyła możliwość spekulowania na temat różnorodności czynników determinujących długie czasy reakcji w badaniach, a tym samym trafność tego wskaźnika.

Wprowadzone zmiany dotyczyły również poszerzenia dyskusji dotyczącej potencjalnych mechanizmów badanych efektów postrzeganej wspólnotowości i sprawczości na detekcję twarzy w tłumie. Ten fragment rozprawy zyskał nowy, lepszy wymiar. Przeprowadzona analiza ciągle nie odpowiada na podstawowe pytania o to, dlaczego uwaga funkcjonuje w zadaniu wykrywania twarzy w tłumie w zależności o badanych aspektów wspólnotowości i sprawczości w taki, a nie

innych sposób. Ale tym razem Autorka explicite stawia to pytanie i stara się na nie odpowiedzieć w kontekście przeprowadzonych badań.

Dziękuję za rzetelne potraktowanie mojej uwagi dotyczącej uzasadnienia liczebności próby. Przedstawione w odpowiedzi na recenzje analizy udowadniają post hoc, że była ona w zupełności wystarczająca. Myślę, że warto włączyć je do przyszłych opisów wyników, aby przekonać czytelników, że niewielka liczebność nie rzutuje na wiarygodność uzyskanych danych.

W moim przekonaniu poprawiona wersja rozprawy zyskała istotnie w porównaniu z poprzednią, chociaż i tamta zasługiwała na pozytywną ocenę. Wobec tego uznaję, że rozprawa doktorska mgr. Tołopiło spełnia warunki określone w art. 187 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2018 poz. 1668), i dlatego rekomenduję dopuszczenie p. mgr. Aleksandry Tołopiło do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

dr hab. Robert Balas